HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

שטוטות נינהו אלא תני טועות דתניא [א]יום אחד טמא ויום אחד טהור [ב]משמשת שמיני ולילו עמו וארבעה לילות מתוך שמונה עשר יום ואם היתה רואה מבערב אינה משמשת אלא שמיני בלבד [ג]שני ימים טמאין ושני ימים טהורין משמשת שמיני ושנים עשר וששה עשר ועשרים ותשמש נמי בתשסר אמר רב ששת זאת אומרת [ד]גרגרן דתנן אסור רב אשי אמר נהי דחד עשר לא בעי שימור עשירי מיהא בעי שימור [ה]שלשה ימים טמאין ושלשה ימים טהורין משמשת שני ימים ושוב אינה משמשת לעולם [ו]ארבעה ימים טמאים וארבעה ימים טהורין משמשת יום אחד ושוב אינה משמשת לעולם [ז]חמשה ימים טמאים וחמשה ימים טהורין משמשת שלשה ימים ושוב אינה משמשת לעולם [ח]ששה ימים טמאין וששה ימים טהורין משמשת חמשה ימים ושוב אינה משמשת לעולם [ט]שבעה ימים טמאין ושבעה ימים טהורין משמשת רביע ימיה מתוך כ"ח ימים [י]שמונה ימים טמאין ושמונה ימים טהורין משמשת חמשה עשר יום מתוך ארבעים ושמונה הרי ארבסיר הוו אמר רב אדא בר יצחק [יא]זאת אומרת ימי נדתה שאין רואה בהן עולין לספירת זיבתה דאיבעיא להו

ימי

וארבעה לילות מתוך י"ח. משמע כאן בהדיא דאין נעשה זבה גדולה ולא צריכה ז' נקיים עד שתראה ג' ימים רצופין בי"א יום ודלא כאותם שכתבו בשם רבינו סעדיה שצריכה שבעה נקיים אפילו ראתה בי"א ג' ימים מפוזרים: **תשמש** בתשסר. וא"ת כיון דקס"ד דעשירי לא בעי שימור תקשה ליה ריש"א אמאי לא משמשת אלא ד' מתוך י"ח דכי ראתה בי"ז תשמש בי"ח ותו דפלוגתא היא בפרק בתרא (לקמן עב:) לרבי יוחנן עשירי בעי שימור ולר"ל לא בעי שימור ויש לומר דהא דקאמר רבי יוחנן עשירי בעי שימור היינו בימי זיבה שאסורה לשמש ביום י"א אפילו לרבי יוחנן מודה דלא בעי שימור ולכך פריך תשמש בתשסר ומשני רב ששת גרגרן אסור דאפילו בראיית ביום י"ב לכ"ע ורב אשי אמר דאינו אסור אלא מחמת יום עשירי שראת' הלכך צריכה שימור אף בימי נדה לר' יוחנן מן התורה כימי זיבה ולר"ל מדרבנן: **הני** ארביסר הוו. פ"ה דפריך אמאי משמשת יום מ"ח דשמונה חמשיים שהן טמאין הן ד' ימי זיבה וד' ימי נדה ושמונה טהורין שאחריהם ג' בימי נדה וחמש בימי זיבה וג' ימים הראשונים דימי נדה לא יעלו לה לספירת זיבה לאין ימי נדה עולין לספירתה דלע"ג דאינה נדה מן המקשה דלא הוי שימור כיון דהוי מימי נדה וימים שהיא נדה גמורה אינן עולין לספירת זיבה קטנה אבל מיום מ"ח לא פריך דכיון דאינה נדה גמורה עד שתספור ז' נקיים עולין לה שפיר לכ"ע אע"פ שהן ראויין לימי נדה ולכך ניחא ליה ריש"א דמשמשת רביע ימיה ממוך כ"ח ומה שפרש"י דעד ס"ג לא ישלמו ימי זיבה נראה דלא דק דאינה טובלת עד ליל פ' שהרי ח' ימים שביעיים הם ששה ימי זיבה ושני ימי נדה ושמוניים הטהורים הן ה' בימי נדה וג' בימי זיבה ותשעיים הטמאות כל ח' ימי זיבה והעשרים ז' לספירת נקיים: (ד) **ולמאי** [ג]דמשנה הש"ס ימי לידה וימי נדה א"כ לר"ת דפסק[ד] דימי לידתה שאינה רואה בהן עולין לספירת זיבתה[ה] (וה"ה) ולפרש"י דימים הראויים לימי נדה אין עולין אין תקנה לנשים בזמן הזה דהוי כלהון ספק זבות ונריכות ז' נקיים ופעמים דקיימי בימים הראויים לנדה ולא עלו לה לספירתה ומיהו לפירוש רש"י אתי שפיר דהוא פסק דימי לידה עולין לימי ספירתה ולר"ת נמי ימי נדה דווקא אין עולין אבל ימים הראויין עולין שפיר: אלא

עד שתספור ז' נקיים מ"מ כיון דבימים הראויים לימי נדה הן אין עולין לספירת זיבתה ונקשה לפירוש זה דא"כ תקשה ליה ריש"א דקתני משמשת רביע ימיה ממוך כ"ח הלא ז' שלישיים שהן טמאין הוי ד' בימי זיבה וג' בימי נדה וא"כ ז' ימים טהורין שאחריהם לא יעלו לספירת זיבתה והיאך תחזור חלילה מכ"ח לכ"ח לשמש בז' ימים טהורין של כ"ח שניים ועוד קשה דמשמע דאי הוה תני ומשמשת י"ד הוה ניחא ליה והא עד ס"ג יום לא יעלו לה ז' לספירתה כדפירש"י וא"כ היאך תחזור חלילה מכ"ח לכ"ח דאפילו לפירוש זה אינה נדה גמורה אלא מחמת יום עשירי ויום ראשון אע"ג דטהור הוי סבר המקשה דלא הוי שימור כיון דהוי מימי נדה וימים שהיא נדה גמורה אינן עולין לספירת זיבה קטנה אבל מיום מ"ח לא פריך דכיון דאינה נדה גמורה עד שתספור ז' נקיים עולין לה שפיר לכ"ע אע"פ שהן ראויין לימי נדה ולכך ניחא ליה ריש"א דמשמשת רביע ימיה ממוך כ"ח ומה שפרש"י דעד ס"ג לא ישלמו ימי זיבה נראה דלא דק דאינה טובלת עד ליל פ' שהרי ח' ימים שביעיים הם ששה ימי זיבה ושני ימי נדה ושמוניים הטהורים הן ה' בימי נדה וג' בימי זיבה ותשעיים הטמאות כל ח' ימי זיבה והעשרים ז' לספירת נקיים: (ד) **ולמאי** [ג]דמשנה הש"ס ימי לידה וימי נדה א"כ לר"ת דפסק[ד] דימי לידתה שאינה רואה בהן עולין לספירת זיבתה[ה] (וה"ה) ולפרש"י דימים הראויים לימי נדה אין עולין אין תקנה לנשים בזמן הזה דהוי כלהון ספק זבות ונריכות ז' נקיים ופעמים דקיימי בימים הראויים לנדה ולא עלו לה לספירתה ומיהו לפירוש רש"י אתי שפיר דהוא פסק דימי לידה עולין לימי ספירתה ולר"ת נמי ימי נדה דווקא אין עולין אבל ימים הראויין עולין שפיר: אלא

שבעה לספירה ושמיני לתשמיש הרי ט"ו יום מתוך מ"ח וביום מ"ט כשתראה תהא תחלת נדה ותחזור למנין שאמרנו: **ארביסר הוו.** קסבר האי דמותיב שהאשה הזאת לא תשמש יום מ"ח לפי שהשמונה החמשיים שנעשית בהן זבה אין מהן אלא ד' מימי זיבה וד' האחרונים מימי נדה הן ומיהו תחלת נדה לא הוי כל זמן שלא פסקה ולא טהרה מזובה אבל להכי מהניא הך דאיבעיא (ג) ד' האחרונים הראויין לנדות שכשיבאו שמונה טהורין שאחריהם לא יעלו שלשה הראשונים לימי הספירה לפי שהן השלמת ימי נדה וימי נדתה שאינה רואה בהן אין עולין לספירת זיבתה הלכך אין כאן אלא חמשה לספירה וכשתראה יום מ"ט סותרת וכן כל ח' השביעיים (יום) ועד שיגיע יום ס"ג לא ישלימו ימי ספירתה:

ימי

אחד לשמור לשני ימים שראתה בימי זיבה ולא נשאר לשימוש אלא ששה ימים אלמא ש"מ ימי נדה גמורה עולין לספירת זבה קטנה ופריך לרב אשי דלעיל דאמר עשירי בעי שימור:

מסורת הש"ס

(א) [לקמן עב.], ב) [ויקרא טו], ג) [לקמן עג.], ד) [לעיל ל.], ה) [לקמן], ו) מס"ר מ"ז,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה משמשת וכו' טהורה היא שהרי: (ב) ד"ה ולילו עמו ליל של אחריו: (ג) ד"ה רבינסר וכו' כך לפ"ה דד' האחרונים: (ד) תוס' ד"ה הני וד"ה ולמאי דמשמה הש"ס ימי לידה הד"ת:

גליון הש"ם

גמ' משמשת שמיני ולילו עמו. ע' הרא"ש בפ' בנות כותים סי' מ':

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] רש"י ד"ה משמשת שמיני שהוא וכו' וכן עשירי ומשמור יום י"א וכו' כל"ל: ב] ד"ה ט"ו יום וכו' ושמונה הרביעיים שהן טהורים הראשון ישלים ז' וכו' כל"ל: ג] תד"ה ולמאי דמשנה כו'. מלת דמשנה נמחק וי"ב המשנה וכו' כל"ל: ד] בענין משפט אות ז'. נ"ב ועיו"ש בה"ה הלכה ה' וי"ל ודו"ק:

עין משפט נר מצוה

ם א מיי' פ"ז מהלכות מיקוריי ביאה הלכה יד:

סא ב מיי' שם הלכה טו:

סב ג מיי' שם פ"ו הלכה ח יח:

סג ד מיי' שם פ"ז הלכה טז:

סד ה מיי' שם הלכה יז:

סה ו מיי' שם הלכה יח:

סו ז מיי' שם הלכה יט ה):

סז ח מיי' שם הלכה כ והלכ' כא:

סח ט י מיי' שם הלכה כב:

תוס' הרא"ש

שמיני ולילו וד' לילות מתוך י"ח מכאן משמע דאם ראתה ג' ימים בתוך י"א יום שבין נדה לנדה אם אינם רצופין אינה זבה גדולה לאפוקי מרב סעדיה שכתב שאם ראתה ג' ימים בימי זיבה אפילו היו מפוזרין צריכין ז' נקיים והגיה ר"ת ושיבוש הוא דאחרים כתבוהו ותלו בשמו דאטו רב סעדיה מי חתים עליה: **ותשמש** בתשסר. ותימה כיון דס"ד דעשירי לא בעי שימור א"כ תיקשי ליה דאשה משמשת ד' לילות ולא יותר ואמאי הא כי ראתה יום שבעה עשר תשמש ביום י"ח. עוד דפלוגתא היא דר"י ור"ל בפרק תינוקת ולר' יוחנן בעי שימור [ר"ל דהא דקאמר ר' יוחנן עשירי בעי שימור] היינו דוקא בתוך ימי זיבתה שאסורה לשמש ביום י"ח אפי' פוסקת בו ולר"ל מותרת דדוקא תשיעי שיכול לבא לידי זבה גדולה בעי שימור אבל עשירי שאינו יכול לבא לידי זבה גדולה לא בעי שימור אבל בימי נדה אפי' ר' יוחנן מודה דלא בעי שימור. הלכך פריך ותשמש בתשסר אבל השתא ניחא ליה דאסור לשמש ביום י"ח דהיינו בימי זיבה ואפי' ר"ל מודה דמדרבנן אסור. ורב ששת משני דמדרבנן אסור דאפי' (בראייתה י"א יום) [בראה ביום י"א גופא] צריכה לשמור מדרבנן ביום י"ב לכ"ע ורב אשי [אמר] גרגרן מותר ואינו אסור אלא מחמת יום עשירי שראת' הלכך צריכה שימור אף בימי נדה לר' יוחנן מן התורה כימי זיבה ולר"ל מדרבנן: **הני** ארביסר הוו. פרש"י דפריך אמאי תשמש יום מ"ח דהא ח' חמשיים שהם טמאים הם ד' בימי זיבה וד' בימי נדה וח' טהורים שאחריהן ג' בימי נדה וה' בימי זיבה ולא יעלו לה לספירת זבה דימי נדה אינן עולין לספירת זבה. ותקשי לפי' דא"כ תקשי ליה רישא משמעת רביע ימיה מתוך כ"ח יום והלא ז' שלישיים שהם טמאים הם ד' בימי זיבה וג' בימי נדה וא"כ ז' ימים שאחריהן שהיו טהורין לא עלו לספירת זבה והיאך תחזור חלילה מכ"ח לכ"ח הלא לא תוכל לשמש ביום ז' טהורין הראשונים של כ"ח השניים. ותו דמשמע דאי הוה תני משמשת י"ד יום הוה ניחא ליה ואמאי והא עד ס"ג יום לא ישלימו לה ד' לספירת זבה כדפרש"י וא"כ היאך חוזרת חלילה מכ"ח ליום למ"ח יום. אלא נראה לפרש דפריך ארביסר הוו משום דח' שלישיים שהיו טמאים היו שני ימים בימי זיבה וששה בימי נדה ושמונה טהורין שאחריהן הראשון הוא להשלים ז' ימים נדה ועוד צריכה יום